

Život - Černoch, Karel

Už rozsvítily lustry
a muzikanti ladí,
nevědí o písniích,
nedovedou hrát.

Už krásné šaty šustí
a tvoji kamarády
učí se brát k tanci,
k tobě brát,
učí se brát k tanci
a k tobě brát.

Sklenice ve výčepu,
potají nalévané,
trnitá cesta
smutných promenád.

Horečka v cizím tepu
a cizí radost, tvá ne,
tvá u těch poloprázdných sklenic snad,
tvá u těch poloprázdných sklenic snad.

Hmm.

Vím, strašný vír a dýka,
hluboko u tušení,
to jen ten bál,
jehož ses tolik bál,
roztáčí tě a říká,
zatím, co stud ti plení,
kam odejdeš až bude pustý sál,
kam odejdeš až bude pustý sál,
kam odejdeš až bude pustý sál,
kam odejdeš až bude pustý sál,
pustý sál, pustý sál, pustý sál,
odejdeš až bude pustý sál.